

21.08.14

Atyrauskojimas

Juras Paketuris

Dar vaikystėje, atsimenu, mūsų kaime buvo toks paprotys - ^{vežioti} po kaimą senus patiekalus - gilius ir juos karvinti. Tiek vieng savaitę, dauniausia ^{šeštadienio} pavakare, kaimynas ^{nao kaimynas} atnekdavo palieguos ^{semlę}, moterų kaidavo kubilus, nupausdavo ^{but} senukę ir paguldėdavo prie siltos košės. Tai ^{to} priimtė į namus senelė būdavo šventai kėlni pasielga. Tai kuri senukai negalidavo net iš vežimo išlipti.

Taciau to vėnas, Juras, buvo glaz ^{glaz} visai stiprus, nors ^{pragyvenys} visus ^{vaikus} ir ^{vaikaitius}. Tai atvažiavo ^{davo} vežimas, jį, niekieno nepastebėdamas, išlyndavo ir, pasibramočiūdamas laukdele, eidavo per kiemą.

- Dienos dangyje, o aš ant kėnių - buvo mėgiama jo ^{naokis}. - Tiek ^{pragyvenėlis}, ir dar ^{vežinias}, kiek ^{gyvenėlis}. O kai ^{nusisū} į ^{aukštąjį} kalnelį, ir ^{not} turėsiu ką ten ^{pašaukoti}.

Dienų Juras laiki sau lygiu ir kalbėdavo apie jį, kaip apie koki draugą ar bendraamžį. Poteris jį

nemokėjo ar ^{užmirėjo} buvo, ^{užtai} tiek įvairių ^{paau} /
 ku ^{ir} ^{senas} ^{padavimus}, ^{kuik} ^{senasis} ^{Juras} ^{Paketuris},
 Tai ^{atsielodavo} ant ^{siltos} ^{predmūnilio}, ^{kojas} ^{šūnyu}
 nullides, ^{arai} ^{ausirinkdavo} ^{pasikleusyti}. ^{Klauso}
 Be ^{Klausydavo} jį ne tik ^{vaikai}, bet ir ^{suaugusieji},
 o mes, ^{maži}ji, ^{niekai} negalėdavome ^{ne} ^{jo}
 atsitlaukti. ^{Parakodavo} jį ^{labai} ^{ilgai}, ir, ^{nos} ^{kai}
 kurių ^{senų} ^{rodėjų} ^{neapmąstydavome}, ^{vis} ^{tiek} ^{buvo} /
 ro ^{labai} ^{idomu}.

5/4m

Klaudy taisymas

21.08.21

Taip naom	rodil	Panykdūai
Už tai	audit. priev.	už t kai kur, ka- da nots
Vis tiek.	audit. priev.	kain nots, kaitn, leilk.